

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ zvečer vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravništvu „DOMOLJUBA“ Vodnikove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 14.

V Ljubljani, 20. julija 1893.

Letnik VI.

Kaj je novega po svetu?

V Celju so dolenje-štajerski Nemci imeli shod. Sešli so se bili razni štajarski nemški kolovodje, ki so razlagali, kako se Nemcem slabo godi. Shod pa posebno ni nemških vodij razveselil, kajti bil je kaj slabo obiskan in je jasno pokazal, da je zanimanje za nemštvo vedno manjše. Tožili so, kako se Nemci odrivajo pri imenovanju uradnikov, notarjev in šolskih nadzornikov. Zahtevali so nemški državni in uradni jezik. Po njih mislih bi že vsaka večina morala nemški uradovati, ravno tako pa se veda vsi deželni in državni uradi, da bi nemški sinovi mogli izhajati v deželnih in državnih službah po Slovenskem, če bi tudi v svoji lenobi se ne naučili slovenskega jezika. V vsakem mestu ali trgu na Spodnjem Štajerskem se po njih mnenju mora osnovati čisto nemška šola. Če država tega ne bo storila, pa mora dežela. Po kmetih pa mora v vseh ljudskih šolah nemščina biti najmanj učni predmet, da se je vsi kmetski otroci vsaj toliko naučé, da se bodo mogli zmeniti s tistimi gospodi po tovarnah, ki slovenski ne znajo. Jezili so se čez slovenske paralelke na srednjih šolah, ki se morajo odpraviti. Slovenci bi morali biti veseli, da smejo v nemške šole hoditi, da se seznanijo z visoko nemško omiko. Ta shod so počastili razni gospodje iz Gradea in z Gorenjega Štajerja, ki so prišli pomagat reševat južno štajarsko nemštvo. — V začetku tega meseca je bil v *Krakovu* v Galiciji dobro obiskan katoliški shod. Vdeležili so se ga visoki cerkveni do stojanstveniki treh cerkvenih obredov, latinskega, grškega in armenskega, potem pa mnogi državni in deželni poljski in rusinski poslanci. Shod se je izrekel, da se mora po deželi poživiti katoliško življenje, pred vsem se pa mora uvesti verska šola. Versko šolo je mej drugim zagovarjal predsednik akademije znanosti v Krakovem. Če tak moč versko šolo zagovarja, potem pač ne more biti resnica, kar trdijo mnogi liberalci, da bi z versko šolo le škodovali omiki. — Na *Ogerskem* se sedaj posvetujejo ministri o predlogi nove postave, s katero bi se vpeljal civilni zakon. Bralci

„Domoljubovi“ so pač slišali praviti od starih ljudij, da so župani poročali, ko so bili Francozi v naših krajih. Srečda verni Slovenci bodo šli vselej v cerkev k poroki. Take razmere sedaj hočejo vpeljati na Ogerskem. Verno ljudstvo bi potem imelo dvojne stroške, verski mlačni ljudje bodo pa seveda se dali poročiti le civilno, to je od posebnega za to postavljenega uradnika. Iz tega pač ne bode nič dolrega, ker ne bode blagoslova božjega. Razen tega pa hočejo vpeljati na Ogerskem tudi ločitev zakonov, kakor jo imajo na Francoskem. Ta zakon bode še škodljivejši nego prvi in bode izpodjedal nrvnost v družbinskem življenju. Vse to pa hoče ogerska vlada, ker jo v to silijo cerkvi sovražni liberalci in pa židje. Za civilni zakon so pa tudi nekateri zadolženi grajščaki, ki bi radi dobili bogate židinke za žene. Verska mlačnost je na Ogerskem velika, ali vendar je upanje, da se gospodska zbornica upre takim veri nasprotnim postavam, in tudi vlada bode stvar ovirala. — V *Nemčiji* je državni zbor dovolil v znatno povišanje vojske. Dotična predloga se je vsprejela s 16 glasovi večine. Katoličani so glasovali proti povišanju vojske, ker so vojna bremena že tako pretežka. Poljaki so pa žal glasovali za predlogo in s tem pripomogli vladi do večine. Sedaj, ko Nemčija pomnoži vojake, jih bodo morale tudi druge države in najhrž bode kaj podobnega zabtevala tudi Avstrija. — Na *Francoskem* bili so razni neredi. V Parizu so bili dijaki umetnostne akademije priredili dva pless, pri katerih so uganjali razne nesramnosti. Zaradi tega so pa bili obsojeni, da plačajo po 100 frankov globe. To je pa vzbudilo mej njimi silno nevoljo začeli so razgrajati. Ker je policija posegla vmes, je bil pri teh izgredih jeden ubit. Ker je pa vlada baš ta čas zaprla delavsko borzo, zbirališče socijalističnih delavcev, so delavci jeli nekaj razgrajati in v Parizu je bil že mali punt. Podrli so bili več svetilnic, in tudi s poziganjem se je že skušalo. S silo je pa vlada naredila red. — Na *Angleškem* se spodnja zbornica še vedno

posvetuje o predlogi, s katero se vpelje samouprava za Irsko. Zadnji čas posvetovanja hitreje napredujejo in bodo 27. t. m. gotovo že končana. — V *Brasiliji* je vstaja.

Tudi v *Guatemali* v *Srednji Ameriki* so zmešnjave. V *Sijamu* v *Aziji* so pa zadnji čas bili boji mej Francozi in domačini.

Cerkev in šola.

Podobe iz življenja

(Dalje.)

31. Njemu v spomin!

Ne bo je kujige, ki bi pisala o njem, in ne treba je; saj dobro vem, da bi bilo skoro užaljeno blago in skromno njegovo sree, ko bi vedelo, da pišem te vrstice njemu v spomin!

Toda ne morem drugače; sree me sili, da mu postavim skromnosti njegovi primeren skromen spomenik, ker tako blago bitje ne sme zginiti brez sledu s površja zemlje. Ko ljubi Bog ni dovolil, da bi učil z besedo, učil naj vsaj njegov vzgled!

Avguštin Bostič mu je bilo ime. Bil je bogoslovec ljubljanskega semenišča. Rojen v Ljubljani 16. septembra 1873, vstopil je, dovršivši ljubljanski gimnazij, v semenišče komaj 18 let star. Zrav kakor riba v vodi, vesel in živahen kakor ptica pod nebom in cvetoč kakor živo-rudeča roža je bil celo leto. Toda zadnjih štirinajst dnij lanskega šolskega leta, ko so se vršile uprav semestralske preskušnje, upadel je hipoma kakor zvone roža,

ko pade čez noč na njo mrala slava. Dasi silno oslabil, vendar je še zvršil vse skušnje. Pošitnice je prebil večinoma v Kamniku, kjer se je zdravil po *Kneippovi* metodi. Nekoliko utrjen se je vrnil v Ljubljano, kjer pa je jel iz nova hirati. Po zimi se je podal v *Gorico*, v tamošnje duhovsko zdravilišče „*Rudolfinum*“, odkoder se je telo opešan vrnil v Ljubljano letos o veliki noči. Poslej je živel le doma; tri dni pred smrtjo se je podal na *Dobrove*, kjer ga je iznenada prehitela neizprosna smrt.

Poznal sem blagega rajnega do dna srca in spoznal v njem vsestransko krepostnega mladeniča, kakoršnih sedaj, žalibog, ni veliko. Med vsemi vrlinami njegovimi je bila najlepša njegova iskrena pobožnost, združena z otroško ljubeznivostjo in miroljubnostjo, ki je časib mejila skoro na bojazljivost. Sad vseh teh kreposti pa je bila njegova občudovanja vredna potrpežljivost v dolgotrajni bolezni. Bil sem toliko srečen, da sem z lastnimi očmi opazoval junaštvo njegovo v hudih bolečinah; ko pa sva se ločila, poročal mi je natančno vse. Trpel je mnogo in hudo, trpel je dolgo, a ves ta čas nisem čul niti najmanjše tožbe iz njegovih ust. Le tedaj, ko je bila boleat prebridka, ali

Listek.

Pri kapelici.

Pri krčmarju *Balantu* v vasi *Zabukovje* na *Gorenjskem* imeli so tujca. Sicer je bil tujec redka prikazen v vasi, vendar se danes ljudje niso nič zmenili za to, imeli so dovolj drugega opravila. Bil je namreč prvi majnik in vsakdo se ga je veselil in delal priprave, kako bi bolj spodobno počastil *Kraljico majnikovo*. Tudi krčmarjevi se niso za tujca več brigali, kakor je bilo ravno neobhodno potrebno in tako je bil tujec celo popoldne sam. Gledal je skozi okno kraje, kjer je bil preživel srečno mladost, a sedaj zdelo se mu je vse kakor le sanje. Vzbujal se mu je spomin, kako je letal po teh hribih okoli brez vse skrbi in pasel živino; toda ta dolinica, v kateri je tako srečno preživel svoja otročja leta, postala je zauj in za njegovo domišljijo preozka, želel si je dalje po svetu, in nič ga ni moglo več brzdati in držati v domačiji, zlasti ne, ko so mu pomrli stariši. V svojem sedemnajstem letu odšel je v *Ameriko*. Sreča mu je bila tam mila in ker je bil tudi priden, pridobil si je precej premoženja. Toda, kar je bilo največ vredno, bilo je to, da si je v teku tolikih let in med tolikimi slabimi tovariši vendar le še ohranil svoje poštenje in dobro sree.

Pač bi se bila marsikatera mlada gospodična v *Ameriki* rada zaročila z njim, a on je dobro vedel, da je

vsak bolj za njegov denar, ko za njega in sklenil je domu se vrniti in si doma poiskati svojo zakonsko srečo.

Kako je hrepenel po domu! A sedaj vendar ni vesel.

In sedaj je v svoji domačiji! Še zmirom je tujec in sicer domačinom, kakor je bil poprej v *Ameriki*. Nihče ga ni spoznal, tako zelo se je bil namreč spremenil v teku mnogih let. Stariši so mu bili umrli že v mladosti, drugih sorodnikov tudi že ni več imel. Ko se je mučil s tacimi mislimi in gledal skozi okno, videl je, kako ljudje hité v cerkev. Spomni se, da je danes prvi majnik, in ne da bi dolgo premišljeval vzame klobuk in odide tudi on v cerkev. Slišal je župnika, kako je priporočal svojim vernikom, naj celi mesec *Mariji* posveté in naj v ta namen tudi svoje *Marijine* podobe okrasé in pogosto pred njimi molijo k *nebeški Devici*. Vsakdo premišljal je pri teh besedah župnikovih, kako bi zamogel po svojih močeh dostojno okrasiti *Marijino* podobo doma. Tudi naš tujec je to premišljal. „Toda kje naj si okrasim *Marijino* podobo, ko je nimam nikjer“, premišljeval je in v tem trenutku šine mu misel v glavo. Spomnil se je kapelice tam v hribih, v kateri je stala *Marijina* podoba in katero je bil on v svoji mladosti rad obiskoval. Tudi sedaj sklene njo obiskati. „Njo moram prvo pozdraviti v svoji domovini; ako me drugi več ne poznajo, morda me vsaj ona spozna, ker človeka nimam nobenega znanega tukaj in njeno podobo hočem jaz okrasiti.“

kadar se je spomnil na drage domače, kateré bo moral zapustiti, le tedaj se mu je utrnila svetla solzica iz nedolžnih oči, a še tisto je siloma zatiral in prikrival, kolikor je le mogel.

Rad bi še živel, silno rad. In kdo mu sme to zameriti? Kje pa je mladenič, ki bi v cvetju svoje mladosti ne želel si zdravja in moči? Tudi on si je želel tega, a želel zato, da bi širil kedaj med ljudstvom čast božjo in slavo nebeške kraljice, katero je tako presrečno ljubil. Ko pa sta se časih v njem bojevala hrepenenje po vzvišenem stanu duhovskem in mučna zavest, da stoji pač na pragu svetišča, vstopiti pa da mu telesna slabost ne bo dovolila, ko je slutil in čutil vse to, zakaj bi se ne smel zasolžiti? Te gorke solzice pač niso veljale toliko njemu samemu, nego veliko bolj onemu vzoru, katerega si je izbral, katerega je hotel doseči; a tega mu previdnost božja na tem svetu ni dovolila.

Odkod neki je zajemal to junaštvo v svoji bolezní? Nedvomljivo mu je dajala ona, katero je ljubil s celim srcem, katera se naziva „zdravje bolnikov“ in „tolažnica žalostnih.“ Kdarkoli je o njej kaj čul, vselej je kar onemel in poslušal. Ako je zagledal kako podobo Matere božje v cerkvi ali v kakem znamenju ob cesti, stopil je pred njo, odkril se, glavo nagnil in kakor odrevenel. Ni bilo čuti, da bi molil z jezikom, temveč molčé je nepremično zrl v podobo. Ko ni mogel več stati, sedel je na isto mesto; le naprej ga je bilo težko spraviti.

Ako kdo, ta blagi bogoslovec je bil gotovo sin Marijin. To se je pokazalo očitno ob njegovi smrti. Ko so mu

pošle vse moči, zaupal je še v Marijo. Par dni pred smrtjo sklene, da pojde na Dobrovo prebivat, da se tam v obližju Matere božje počivi in okrepeča. Tri ali štiri dni je bil tam in čutil se je res vsak dan bolj trdnega. Prišla je nedelja, 2. julija, god Marijinega obiskovanja. Sel je peš pol ure daleč k sv. maši in zopet nazaj. Bil je ves dan silno vesel in živahen, kakor bi ga zapustila vsa bolezen. Ob 1/2 11 zvečer je še po domačo ljubeznivo kramljal z ljudmi. Ko so šli drugi k pokoju, šel je tudi on. A ker ni mogel spati, prosil je škarje, da naredi nekaj lepih rož iz papirja za dobrovsko Mater božjo. Kmalu izstriže in sestavi lepo belo — lilijo in se izrazi strežnici, ki ga zapusti, da jutri najde tukaj še veliko drugih lepih rož. Par trenutkov pozneje pokliče na pomoč. Kri se mu je udrla. Predno mu je mogel še kdo kaj pomagati, vlije se mu kri še enkrat in v dveh minutah je bil blagi Avguštin — mrlič.

Nepreviden je umrl, a smelo trdim, blažena, srečna je bila smrt njegova, saj jej je vedno zrl v oči, saj je bil vedno na njo pripravljen. Ona, katero je tako neizrečeno ljubil, Marija ga je poklicala svoj godovni dan k sebi, ona ga je tako rekoč na izvanreden način priklicala k sebi na Dobrovo, da sedaj tam v nje obližju, poleg romarske cerkve njej posvečene, počivajo telesni njegovi ostanke. Bela lilija je bilo zadnje njegovo delo, namenjeno Materi božji. Kdo ne slutí, da je nesel to belo lilijo on sam osebno tje gori v nebesa, da je z njo v roki stopil pred večnega Sodnika in jo izročil Materi svoji in svojega Sodnika kot najlepši znak zahvale.

Takoj drugi dan se tja napoti. Dobro uro moral je hoditi, predno je prišel do kapelice. Stopivši v kapelico videl jo je zapuščeno, kakor je bila pred dvajsetimi leti. Barve na Marijini podobi, ki je znotraj stala, bile so že jako obledele in stene bile so popisane z imeni obiskovalcev. Ko je on vse to ogledaval, hotel je moliti, toda poprej še hotel storiti je nekaj družega. Sel je iz kapelice in jel nabirati po hribu cvetlice in vejice, s temi je potem okrasil Marijino podobo, in ko je vse dovršil in jel ogledovati, kako lepo je vse napravljeno, občutil je prvič zopet odkar se je bil vrnil v svojo domovino neko veselje nad seboj. Ravno se je hotel na kolena spustiti in zahvaliti nebeško Kraljico, ko nensdoma zasliši veselo petje dveh deklic po gori; vsak zlog slišal je on natanko in spoznal je takoj, da greste deklici semkaj. Rad bi se bil umaknil, ker je nerad videl, da bi kdo dobil njega tukaj pri delu; toda ven iti ni bilo več mogoče ozre se okoli in zagleda v ozadju kapelice majhen vzvišen prostor podoban koru. Hitro skoči po ozkih stopnicah gori in posrečilo se mu je skriti se na ozkem prostoru, kjer bi zamoglo biti komaj katic šest oseb, tako, da bi ga iz cerkve nihče ne mogel videti.

Kmalu na to ste deklici vstopili. Neizmerno ste se čudili, ko ste bliže stopile in zagledale, da je oltar že ves okrašen. Naš znanec, ki je tičal na koru, slišal je natanko, kaj ste se deklici menili in videl, kako je starejša, čvrsta, katicu devetnajst let stara deklica njegove cvetke popravljala in jih lepše uredila in vmes vpletala

one, ki jih je bila sama nabrala; njena mlajša sestra pa ji je pri tem delu pomagala in ji podajala cvetlice. Kako se je bil hitro spremenil oltar! Četudi je bil poprej ves zapuščen, bil je sedaj ves lepo urejen. Naš znanec Ludovik, ki je na koru tičal, se ni mogel dovolj nagledati, kako lep je bil sedaj oltar in kako krasna je bila podoba Marijina sredi njega.

„Kdo je neki danes že krasil oltar?“ slišal je šepetati Ludovik mlajšo deklico svoji starejši sestrici na uho.

„Bog vedi, kdo bi bil naju prehitel“, odgovorila je ta z nekako srčno zadovoljnostjo.

To so bile prve besede, ki jih je slišal Ludovik govoriti v svoji domovini z veselim srcem in pri katerih je občutil neko prijetno notranje veselje. Kmalu na to zasliši, kako je jedna izmed deklic vzkliknila: Ali vidiš nož na oltarju? Začuden je gledal, kaj to pomeni in videl, kako je starejša vzela nož, ki ga je bil on poprej v naglici pozabil, v roke in ga svoji sestrici kazala.

„Poglej, Anica“, rekla je, „kako lep je ta nož in še celo z zlatom okovan.“

„Čudno to“, odgovorila je mlajša, „ta nož gotovo ni od nikogar iz naše vasi!“

„Gotovo ne!“ odgovori sestra, „ta nož ne more biti od nikogar družega, kakor od tujca, ki stanuje v krčmi, o katerem mi je bila pravila krčmarjeva Jerica.“

„Kaj je ta tako pobožen?“ čudi se mlajša.

„Že mora biti, vsaj je gotovo on tako okrasil oltar, ker je bil nož med cveticami!“ odgovori ji sestra.

Nanj smem uporabiti modrostno besede: Dopolnil je v kratkem mnogo let. Ni še dočakal 20 let, a doživel je vendar le mnogo, doslužil z mladostno starostjo blažena nebesa, ker je bilo brezmadežno življenje njegova častiljiva starost. Všeč je bila Bogu njegova duša, zato se je podvzidal in ga poklical k sebi, da ga je otel iz središča pregreb." (Sap. 4. 14.)

Srce mi drhti, ko se zmislim na-te, ti nad vse draga mi zvesta, prijateljaka duša, ki sem te tako tiho, tako iznenada izgubil. Na te, vrli Avguštín, ne zabim vse svoje žive dni, ker:

„V arcu te vedno bom nosil,
in s tabo ločtve gorje!“

V tolažilo mi je, da skušam sam, kakega bremena te je rešila dobrotna roka božja na priprošnje tvoje zavetnice blažene Marije. Ko si že varen in srečen, ne zabi na nas, svoje bivše tovariše, da nam izprosiš isto varnost in srečo. Ne zabi, zlata duša, na me, na svojega zvestega prijatelja!

e—o—i

32. Kako je oporočal Matevž Skopár?

Značajna slika. — Jos Svoboda.

Na smrtni postelji je ležal Matevž Skopár. Čutil je, da se bode moral ločiti s sveta ter ostaviti z velikim trudom prištedeno imetje svojim dedičem. Dal se je prevideti s svetstvi; zdravnika ni hotel, ker je bilo škoda denarja. O Matevžu Skopáru se ni govorilo mnogo dobrega. Ljubili in spoštovali ga niso niti otroci. Znan je bil kot velik in brezvesten oderuh, ki je gledal le to, kako bi si nakopičil

več denarja. Sosedom ni pomagal, revežem ni delil milo darov, dajal ni niti za maše, in svoje otroke je oblekal komaj za silo. Razvit oderuh in akopuh je bil, tako, da mu ga je prijelo celo ime — žid. Stiri in dvajset odstotkov je bilo najmanj, kolikor mu je moral obljubiti oni, ki si je pri njem isposojeval denarja. Pa tudi sebi ni privoščil ničesar, še manj teni ter otrokom. Našel je, koliko naj se skuha krompirja, odmeril moke in odrezal slanine, za to čerjo so šli največkrat spat. Le o velikem delu je bilo malo večerje. Do'go ni hotel misliti na smrt. Naposled, ko je že videl, kako ga zapuščajo moči, kako mu peša vid slab, slab spomin, udal se je neprijaznej misli, da ga bode kmalu kmalu, povabila bela žena v večnost, kjer bode dobil plačilo za svoja dela. Pravijo, da se taki ljudje težko poslavljajo s svetom, in Matevž Skopár se je ločil v resnici težko in nerad s tega sveta. Své, vse ga je vezalo na svet. Denar, živina, polje, travniki, to ne more ž njim in zato je bilo Matevžu takó hudo. Ako bi vedel, da pojde ž njim denar in vse drugo, umrl bi bil gotovo lajše. Potem pa je nekaj. Zbudila se mu je otrpna vest in ta mu je pravila, da je marsikatero krivico storil v življenju, katero pa mora še pred smrtjo popraviti, ako se hoče nadejati milostne sodbe. V steno je bil obrnjen in je premišljeval. Sin pa, ki bi bil že strašno rad videl, da bi oče kmalu oporočo naredil in potem umrl, hodil je vedno k postelji in ga opominjal: „Oče, testament, testament!“

„O jeji!“ zajčal je vzelej Matevž. „Nikar me ne puš umreti!“

„Saj ne b. ste umrli, samo testament naredite!“

„No, Mati Božja mu bode pač poplačala to dobro delo“, pravi Anica, „vsaj je menda bogat!“

„Menda pa vse jedno ni Bog vedi kako zadovoljen“, odvrne starejša Marijca, „pa naj bode, kakor hoče, ta nož mora dobiti še danes.“

Po teh besedah ste deklici poklekli in z vidno pobožnostjo molili. Ludovik bil je presrečen, zdelo se mu je, da se deklici v svoji priprosti molitvi gotovo tudi nanj spominjate.

Ko ste odmolili, šli ste iz kapelice vun in postali pred pragom.

„Anica, kaj bi ti storila, ako bi dobila sedaj kot plačilo za najdeni nož tisoč goldinarjev?“ vpraša Marijca svojo sestrico.

„Očeteve dolge bi poplačala, potem pa takoj šla v samostan, vsaj jaz tako čutim v sebi, da sem le za tja, in gotovo bom prišla tja vkljub temu, da sem sedaj revna. Kaj bi pa ti napravila, Marijca?“

„No kaj, jaz bi doma ostala pri stariših; s samim denarjem jim še ni pomagano.“

„No in pozneje — s kom bi se omožila?“ vpraša Anica.

„Molči no o tem!“

„No le povej mi! Koga bi vzela, ali kruljavega kovača ali pa bogatega Amerikanca, ki stanuje v gostilni?“ draži jo Anica.

„Tisto bi mi bilo vse jedno, ako bi se omožila. Jaz bi ravno tako vzela kovača zaradi njegove kruljeve noge,

kakor Amerikanca zaradi njegovega denarja! Zaradi denarja se ne bodem nikoli močila!“ odgovorila je Marijca odločno.

Po teh besedah šli ste proti domu. Ludovik je šel iz cerkve in poslušal nujino petje po hribu in premišljeval besede, ki ste jih bile govorile, ne da bi vedele, da celo poslušate.

Ko je vse to premišljeval, ni se kesa, da je v svoj domovini najprvo pozdravil Marijo, zdelo se mu je, da so se zanj zopet pričeli veseli dnevi.

Ko je drugi dan svoj nož zopet dobil od deklice in se seznanil z njih pošteno družino, postal je Ludovik srečen in vesel, kakor nekaj. In nekega dne poprosil je za roko Marijčino in ker so ga stariši spoznali kot poštenega mošta, jo je tudi dobil.

Po poroki še-le je povedal Ludovik, kako je bil takrat poslušal v kapelici pogovor sestrâ in nju želje. Te so bile sedaj deklicama izpolnjene.

Ludovik je poplačal starišem dolgove in Anica je dobila doto za samostan. Predno pa je odšla v samostan, šli so se še jedenkrat vsi skupaj zahvalit k Mariji s soro, ki je bila vsem naklonila tako srečo.

Marijca je sedaj žena Ludovikova in živi srečno pri stariših; Anica pa je v samostanu in je izmed vseh še najsrečnejša, kakor pogosto sama zatrjuje.

„O jej! če testament naredim, bodem pa umrl!“

Ali sin ga prej ni nehal nadlegovati, da se je udal. Naposled reče Matevž:

„Naj pa pridejo, bomo zapisali!“

Sin je šel iskat moža. Čez nekaj časa pridejo k Matevžu sledeči vaščani: Jernej Dušca, Peter Mrak, Jože Zguba in France Svetek. France Svetek, ki je znal najbolj pisati in je bil že pri marsikateri oporoki, prinese seboj papir in črnilo. Vsede se k mizi in prične pisati:

„V imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.“

Jaz, Matevž Skopjar, svojo poslednjo voljo pri popolnoma zdravi pameti tako-le razodevam:“

France glasno prebere.

„Kaj hočem pa sedaj zapisati?“ vpraša čez nekaj časa.

„Kar češ“, odvrne mu Matevž.

France pomisli in pravi:

„1. Svojo dušo izročam Bogu“ . . .

„Naj pa bo, nu“ . . . oglasi se Matevž.

„Komu zapuščate hišo in zemljišče?“ vpraša Svetek.

„I, fant naj ima!“

Svetek zapiše:

„2. Svojo hišo pod števil. 9. v Kuželjevcu zapuščam svojemu sinu Marku Skopjarju.“

„Kaj pa drugo?“

„Malavaško senožet naj si razpolovita moja dva zeta!“ pravi Matevž.

Svetek piše:

„3. Svojima zetoma Matiji Ostanku in Matevžu Odlazku zapuščam vsakemu polovico malovaške senožeti.“

Mej tem so one tri priče pušile tobak in se pogovarjale o volih in kakšna kupčija je bila v semnju. Ko pa začuje Jernej Dušca o malovaški senožeti, pravi:

„Take senožeti pa ni kmalu. Lepo v ravni je in pa v senci.“

„Lepa je, lepa, pa brez kamenja“, reče Mrak.

„Dvanajst koscev pa jo vrže dopoldne“, dostavi Jože Zguba.

„Kaj boste pa z denarji?“ vpraša Svetek Matevža.

„Z denarji? — Kaj čem? Moji so, najbolje je, da jih imam jaz do smrti. Kaj se vé, kaj še pride?“ odvrne Matevž.

„Sevé, denar je do smrti takó vaš, saj testament šele po vaši smrti pride v veljavo“, pravi France.

„Zató se pa bojim!“

„Zapisati moramo!“ pravi France. „Povejte najprej, kar imate pri ljudéh!“

„Vdova Anka Kašca ima mojih petdeset gold narjev, ali obresti so bile hude, prav hude!“ pové Matevž in zaječi: „Obresti . . .“

„I, to se ne more reči, take senožeti ni kmalu, kakor je malavaška“, pravi Jernej; precéj glasno. „Predlanskim smo kosili tam; to se je tako nakosilo, da so bile redi take, kakor na vrtu.“

„Obresti so bile pa res hude“, zastoka Matevž.

„Koliko vóz ste bili nakosili?“ vpraša Mrak Jernejca.

„Čakaj no, da se domislim.“

„Oh, obresti, obresti so bile hude!“ zastoka zopet Matevž.

„Že vé; deset velikih vóz smo naložili sena!“

„To se menite, to, kar Matevž hoče; se boste pa potem o senožeti razgovarjali!“ reče jim Svetek jezno.

„Oh, hude so bile, hude!“ zaječi Matevž.

„Pa jih znižajte, ako so previsoke!“ odvrne France.

„Znižam jih pa ne; kaj pa, če bi ne umrl? Potlej bi bile pa premajhne obresti.“

„Saj pravim, da potem testament ne velja.“

„Znižam jih pa ne in jih ne. Denarji so moji.“

„Kako hočem zapisati?“

„Nič; denarja jaz ne dám nikomur!“

„Seboj ga menda ne boste vzeli?“

„Nič; denar je moj; jaz nikomur nič ne dám.“

„Zapisati moramo!“

„Bodite pametni! Re-cite, ksko naj zapšem!“

„Jaz ne dám nikomur nič!“ odvrne kolikor moč glasno Matevž, pri tem ga pa začene hud kšelj, žila se mu utrga in umrje.

Tako je delal oporoko in umrl Matevž Skopjar. Od hiše in zemlje bi se bil še ločil, ali od denarja tega pa ne. Dal bi bil vse, da bi le denar ostal njemu. Vedel je tudi, da je jemal previsoke obresti, žal mu je bilo zato, a znižati jih vendar ni hotel. Seboj na oni svet denarja ni vzela, ker so obleko, v katero so ga preoblekli, vso preiskali, nima-li kaj v njej denarja skritega. Največ je imel shranjenega v starem kožuhu in pa v svoji postelji. Dediči njegovi niso tako štedili, kakor on, in pokazala se je kmalu istinitost reka: „Krivično blago nima teka.“

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Paša je za govejo živino bolj naravna, kakor če bi jo imeli v hlevu. Nikoli živina toliko ne vspeva, nikoli nimajo krave toliko mleka, kakor kedar se pasejo po dobrih pašnikih. Tudi bolj zdrava ostane živina na paši. Ni pa vsak pašnik zares dober. Na pašniku mora rasti dobra, gosta trava. Močvirni pašniki niso mnogo vredni. Blizo mora biti zdrava voda, najboljše tekoča. V stoječi vodi se nabere mnogo nesnage. Zgodilo se je, da so ljudje zboleli, ki so pili mleko od krav, napajanih v kaki mlakuži. Na pašnikih

naj bode tudi dovolj dreves, da ne bode živini zamogel škodovati ne dež, ne vročina, ne prehudí vetrovi.

Pametno je, da se ne pase živina vsaki dan po vsem pašniku, temveč cel pašnik naj se razdeli tako, da ga bode živina popasla šele v treh tednih. Ko bode popasen zadnji del, bode trava zopet na prvem delu zadosti porasla in dala živini dovolj hrane.

Amerikansko seno v Evropi. Po vsej Evropi se čuti veliko pomanjkanje senene krlaje. Nekateri vlade

so že prepovedale izvoz sena. — Kakor z žitom, nas bude v prihodnje tudi s senom morala Amerika zalagati. Neka baltimorska tvrška je že poslala 100.000 ton ameriškega sena v Francijo. To je prva poslatve te vrste v Evropo.

Sredstvo zoper muhe. Vzemite 1 dekagram karbolne kisline in jo primešajte 1/2 litru vode. S to tekočino namazite govedo, in muhe ga ne bodo nadlegovale.

Razne novice.

(Vdanostne izjave) poslala je prevz. gospodu knezoškofu ljubljanskemu podobčina Selce pri Šempetru na Notranjskem.

(Diplome častnega občanstva) izročila je 15. t. m. prevzvišenemu gosp. knezoškofu ljubljanskemu deputacija občine Crni Vrh nad Idrijo, obstoječa iz g. župana Matevža Lampeta in dveh občinskih svetovalcev.

(Nove maše.) Iz Loke: Dne 17. jul. je slavnostno nakičena Stara Loka pozdravljala svojega rojaka novomašnika č. g. Gašp. Porento uprav tisti dan, kateri je pred desetimi leti pel novo mašo brat njegov in pridigar novomašni č. g. župnik J. Porenta. — V Loki je daroval prvo sveto daritev č. g. Fr. Juvan iz spoštovane loške mešanske rodovine. Pridigoval mu gosp. dr. J. Krek. Sijajna družba svatovska se je pristrčno veselila; lepo petje je povzdigovalo veselje. Sto sreč. gg. novomašnikoma!

(Nove maše.) Iz Zagorja ob Savi: Dne 9. t. m. je daroval č. g. Josip Habat, novomašnik tržaške škofije, svojo prvo sv. mašo. Slavnostni govor je govoril vč. g. dr. Anton Medved, stolni vikarj iz Maribora, kateri je s svojimi besedami navdušil ter z veseljem napolnil nebrojno število poslušalcev. Dan nove maše je bil zares za zagorsko faro dan, ki ga je Gospod naredil. — Včeraj pa je bila slovesna nova maša v ljubljanski frančiškanski cerkvi, katero je daroval P. Hubert Rant, škofjeloški rojak, kateremu je oskrbel izvrsten cerkveni govor škofjeloški mestni župnik prečastit. gosp. Ivan Tomažič.

(V Idriji) je opravil v nedeljo 9. t. m. novo mašo g. Jožef Strnad. Vpeljal je g. novomašnika pred altar prečast. g. kanonik Fr. Čebular, dekan na Opčini pri Trstu, ki mu je tudi govoril v cerkvi lep in spodbuden govor.

(Nove maše) bodo darovali v lavant. škofiji ti-le č. gg.: Al. Čížek 30. julija v Polštajnu, J. Gorišek 15. avgusta v Zatičini, H. Hrašovec 20. avg. pri sv. Juriju na Ščavnici, Al. Kokelj 20. avg. na Javorju, Iv. Kolarič 6. avg. pri sv. Marjeti pri Ptuju, J. Kosar 15. avg. v Negovi, J. Meško 20. avg. pri Velikinedelji, M. Mezarič 6. avg. v Ljutomeru, M. Osenjak 6. avg. v St. Lovrencu na dravskem polju, A. Postružnik 30. jul. v Brezicah, A. Ravál 20. avg. v Središču, M. Rošker 20. avg. pri sv. Benediktu v Slov. gorici, Fr. Šaloven 15. avg. v Velenju, M. Trtinek 6. avg. v Remšniku, J. Vindiš 20. avg. v Leskovcu v Halozah.

(8 Trstenika), 10. julija. Zadnja nedelja, 9. t. m., je bila za nas znamenit dan. G. Peter Švegelj, duhovnik tržaške škofije, naš rojak, opravil je prvokrat daritev nove zaveze. Okusno okrašena cerkev, mnoge zastave in slavoloki s pomenljivimi napismi so živo pričali, s kakim zanimanjem

so se udeleževali naši domačini lepe cerkvene slovesnosti. Ponosni so, da morejo gledati svoje sinove pri altari; kajti gotovo je častno za župnijo s 600 dušami, da so vzrasli iz njene srede v zadnjih 6 letih trije duhovniki, in upanje imamo, da pridejo kmalu še drugi na vrsta. Narzočnih je bilo poleg slavljencev 11 duhovnih bratov, med njimi velečast. g. dekan Anton Mežnarec. Lep in jedrnat je bil slavnostni govor, ki ga je imel g. dr. Mauring. Med velikim številom svatov smo videli tudi odlične meščane iz Kranja. Vrlemu gospodu novomašniku, odhajajočemu v sosedno škofijo na delo v Gospodov vinograd, ključemo iz arca: Bog vas živi!

(Premeščen je) č. g. Janez Hladnik, farni upravitelj v Rovtah nad Logatcem, za farnega vikarja v Črni Vrh nad Idrijo.

(Nameščen je) č. g. Gašper Porenta, novomašnik v Stari Loki, za duhovnega pomočnika v Stopičah pri Novem Mestu.

(† Fr. Dolinar.) S Trate se nam poroča: Dne 16. julija zvečer ob 1/2 6. uro umrli so tukaj po dolgi in hudi bolezni, prejemi večkrat svete zakramente, lepo in srečno v 78. letu svoje starosti velečast. gospod zlatomašnik in župnik v pokoju, Frančišek Dolinar. Pogreb je bil dne 19. t. m. — v torek — tjutraj ob 9. uri. Vsem prijateljem in znancem bōdijo naj s tem preblagi rajski gospod najpristrnejše priporočeni v molitev. R. I. P.

(Iz Godoviča) 14. julija: Od vseh krajev Vam dobajajo žalostne novice o požarih, nevihtah in drugih nesrečah, zato sem Vam jaz namenil saj kaj bolj veselega poročati. Naša občina, hvala Bogu, more se letos do sedaj imenovati prav srečna. Spomladi pri nas, sploh v idrijskem okraju, ni bilo suše, zato imamo prav obilo sena. Kupci vedno dobajajo in plačujejo seno star cent že sedaj po 2 gold. 20 kr., kaj še le bode? — Pred nekaj tedni je hotel neki cigan zažgati, a Božja volja je bila, da preden se je dobro vžgalo, so ljudje že pogasili. Obvaroval nas je Bog tudi pred vsako hudo nevihto in točo. Pred tremi leti nam je toča ves pridelek potokla in sadje tako poškodovala, da se ga je mnogo posušilo, a tudi ostalo drevje do letos ni rodilo. Letos bomo pridelali pa zopet mnogo sadja. Poljski pridelki katejo vsi prav dobro. Pred kratkim smo ustanovili kmetijsko podružnico za Godovič in okolico. Pri obnem zboru je bil voljen, pravi veščak o kmetijstvu, gosp. Ant. Likozar, učitelj, predsednikom, tajnikom in blagajnikom pa preč. g. Alojzij Bobek, župnik. Pristopilo je precej prvi dan 26 udov. — Promet je tu zelo živahen, ker gre silo mnogo voz iz Logatca v Idrijo in nazaj. V nedeljah pa pride mnogo Idrijčanov k nam, ker ima Godovič prav lepo in zdravo lego in nekaj prav dobrih go-

stilen. Napravili so na ribniku veleposestnice „Sebalk“ dva čolns, kjer je vsako nedeljo popoludne polno ljudstva, koji se zabavajo z vožnjo po „Rovtarskem“ jezeru. Vse sovraštvo, koje je prejšnji učitelj prouzročil v srenji, se je sedaj poleglo popolnoma. Živimo hvale Bogu v najlepši slogi.

(Prihod novega župnika.) Iz Rovt: V četrtek, dne 13. julija je prišel v Rovte novi župnik, veleč. g. Ivan Možina, bivši ekspozit v Harijah pri Ilirski Bistrici. Od Logatca so spremljali rovtarski občinski odborniki novega gosp. župnika na štiri vozovih. Naproti je prišla šolska mladina pod vrlim učiteljem g. A. Sežunom. Tudi mnogo odrasčenega ljudstva je prišlo sprejet novega gospoda. Pred cerkvijo je bilo vse v mlajih in v zastavah. Pri slavolokih nad cerkvenimi vratmi, in pri župnišču so bili lepi napisi. Topiči so pokali in naznanjali vsem svetu: zopet imamo svojega duhovnega očeta. Bog blagoslovi in osreči dobro ljudstvo, ki tolikanj ljubi in spoštuje svoje duhovne pastirje! — V nedeljo, dne 16. julija je bilo slovesno vmeščenje ali inštalacija. Pridigal je velečast. gospod Lovro Bergant, župnik iz Logatca. Ljudstva je bilo vse polno. Naj bi novi gosp. župnik mnogo, mnogo let srečno vodil rovtarske ovčice k gmotnemu, še bolj pa k večnemu blagru!

(Lepa slovesnost.) V župniji Struge se je dne 9. julija vršilo slovesno blagoslovljenje vseh treh altarjev in pokopališča. Pokopališče se je precej razširilo, altariji pa so bili deloma prenovljeni, deloma na novo izdelani. Delo je izborno, izgotovil ga je slikar J. Subić iz Škofje Loke. Znotraj ima cerkev sedaj jako lično podobo. Blagoslovit je prišel visokočastiti g. dekan M. Povše iz Ribnice, ki je pri odhodu v Dobropolje na vizitacijo častital gospodu župniku, da si je s tem postavil lep spominek.

(Cerkveni rop.) V noči od 8. do 9. julija je neznan zločinec v horjulski podružnici sv. Urha v Zaklanec iz žagrade ukradel srebrni kelih s pateno vred, kateri je bil vreden do 80 gl. Kako je v cerkev prišel, se ne vé, ker so bile duri in okna zaprta in nikjer vlomljena.

(Tatvine na groblju sv. Kristofa) se zadnji čas v obilnem številu pojavljajo. Predrzni in nesramni uzmoviči krađeje cvetke z grobov, posode s cveticami, pred nekaj tedni pa so ukradli celo — kameniti grobni spominek. Zalostna znamenja časa!

(Celjska gimnazija.) katero obiskuje velika večina slovenskih dijakov, dobila je za prihodnje šolsko leto štiri nove profesorje, izmed katerih so — vsi Nemci!

(Gosp. državni poslanec V. Pfeifer) biva sedaj v Kamniku v ondodnih toplicah, v katerih se zdravi po Kneippovi metodi. Zdravišče je obilno obiskano, in kakor čujemo, so vspehi zdravljenja prav povoljni. Gosp. poslanec se bo udeležil shoda v Novem Mestu in poročal o svojem delovanju v državnem in deželnem zboru.

(Celjski občinski svet) je, kakor smo že poročali, dne 5. maja odklonil prošnjo celjskih Slovencev za dvojezične napise po mestnih trgih in ulicah. Slovenci so se pritožili vsled te odklonitve na deželni odbor v Gradcu, ki pa je tudi odklonil pritožbo, kakor ni bilo drugače pričakovati. Svoj odklon opravičuje s izjavo, da ima mestna občina celjska na podlagi svoje zakonito priznane avtonomije pra-

vico v takih slučajih odločevati prosto, kakor sama spozna za najboljšo. — Čudno! Ljubljana in Celje vendar nista tako daleč narazen, in vendar za Celje to ne velja, kar za Ljubljano, daš ljubljansko mesto živa jednako avtonomijo, kakor celjsko! Tako ravnanje vzbuja v Slovencih vedno večjo opravičeno nezadovoljnost, ker vidijo, da ne uživajo istih pravic, kakor drugi enakopravni narodi v državi.

(V seji deželnega šolskega sveta) z dne 6. julija bili ste jednorazrednici v Breznici in Mošnjah povišani v dvorazredni šoli. Dalje so bili imenovani: na dvorazredni šoli v Zireh za drugega učitelja gosp. Lovro Perko, učitelj v Črnomlju; četrto učiteljsko mesto na štirirazredni šoli v Čérknici dobila je gospdč. Josipina Fortuna, učiteljica v Vel. Gabru; drugo učiteljsko mesto na štirirazredni šoli v Methki pa g. Jos. Križnar, doslej prov. učitelj ondi. — Na dvorazrednici v Komendi pri Sv. Petru (Kamnik) imenovan je dosedanji učitelj g. Josip Mesner definitivnim nadučiteljem.

(Slovesno vmeščenje.) Iz Smartna. V nedeljo 25. junija imeli smo veselo slavnost. Bilo je vmeščenje novega župnika, preč g. Mihajca Trček-a. Vkljub slabemu vremenu je bila vsa župnija veseljem prešinjena, ker je preljubljenega gospoda, dosedanjega administratorja, pozdravila kot svojega župnika. Že v ponedeljek, ko se je gospod iz Ljubljane pripeljal, bil je od ljudstva slovesno vsprejet. Celi teden so bili farani delavni, postavili so deset velikih majev in mnogo malih od župnišča do cerkve ter jih prepletli z vencii. Tudi cerkev sv. Martina je bila vsa preprežena z vencii in cvetkami. Pet slavolokov je bilo napravljenih z raznimi primernimi napisi. Soboto večer je naznanil strel in potrkavanje začetek slavnosti, kar se je v nedeljo zjutraj in celi dan slišalo. Ob 10. uri je bila velika sveta maša. Deset duhovnikov iz sosednjih župnij se je sešlo, da so novega župnika k nekrvavi daritvi spremili. Pridigoval je preč. gospod kanonik in dekan Janex Flis. Po dokončani službi Božji je bilo darovanje za farno cerkev. Bog ohrani vrlega in priljubljenega gospoda župnika prav mnogo let v naši sredi, sebi v čast, faranom in župniku pa v radost.

(Od Zreč pri Konjicah.) Sklep škofjega obiskovanja dekanata konjskega vršil se je v Zrečah v soboto dne 1. t. m. Premil. naš knez in škof dr. Miha Napotnik prebili so srečno vse težkoče tega apostol. poslovanja. Na Prihovi že začelo jim je vreme nagajati. V Čadramu so se vsled vlažnosti jako nahladili, a vendar na nobeni fari niso opustili svojih navdušenih in nadušujočih nagovorov. Povsodi bili so najspodobneje vsprejeti od prebivalcev trškega kakor kmečkega stanu. V Konjicah priredila je med splošno razsvetlavo lepega trga požarna straža bakljado z godbo. Pevsko društvo zapelo je na dvorišču nadžupnišča par mičnih pesmic. Prem. knez in škof spremljani od čast. duhovščine g. župana dr. Ledererja in bakljašev ogledali se si razsvitljene in okrašene hiše. Pri veliki pontifikalni sv. maši streglo jim je 24 mašnikov — orglal je stolni kapelnik mariborski č. g. Hudovernik, pel je moški zbor Singerbergerjevo Missa brevis — vse izborno. V petek obiskali so knez in škof sv. Ano, kjer so se bridko razsolzili na grobu svoje raj. matere. Blagoslovili so med nagovorom novo „križevsko kapelo“ nasproti kolodvoru. V

soboto na večer odpeljali so se s posebnim vlakom nazaj v Maribor. Slovo na kolodvoru v Konjicah kakor poslednjč v Poljčauab, je bilo ganljivo. Naj še Bog nam ohrani našega premil. knezoškofa mnogo let.

(V Marijino Celje [Maria-Zell]) pelje posebni vlak po jako znižani ceni v petek, dne 11. avgusta zvečer in sicer iz Ljubljane skozi Zidani-most, Gradec do Neuberga, kamor dojde v soboto dne 12. avgusta ob 6 uri zjutraj. Po daritvi romarske svete maše v ondotni znameniti veliki samostanski cerkvi bo skupni odhod pod vodstvom proti Marijinemu Celju. V Neubergu bodo oskrbljeni vozovi, katere naj pa udeleženci preje naročé pri potovalnem odboru v Ljubljani. Marijin trg št. 1. Za vožnino plača se po 1 gl. 50 kr. Potovalni odbor daje vsakršna pojasnila in se dobé ondi tudi vozni listki.

(V Sezani) je bil prve dni tega meseca izvoljen za župnika veleč g. Jos. Omers, župnik v Kortah v Istri. Volitev vršila se je v cerkvi ob navzočnosti zastopnikov duhovniške in svetne oblasti. Od 122 oddanih glasov dobil je g. Omers 118. — Tako se v Istri voli župnik po nekaterih tarah, kjer je občina patron.

(Iz Hirske Bistrice.) Po veliki spomladni suši se je bila letina vsled jako ugodnega vremena zelo popravila, in pričakovali smo prav dobrega pridelka, pa dne 12. t. m. o poldne je bilo uničeno naše upanje. Pridrvihi so se namreč temni, pogubni oblaki; jelo je grometi in bliskati se, da je bilo groza; strašen naliv z viharjem se je kmalu spremenil v debelo točo, katera nam je v presledkih nad pol ure klestila polja. Ko se je nevretime poleglo, je bil žalosten prizor; krasna polja krog Bistrice, Trnovega, Zarečja in Bere so bila hudo potolčena in letina po nekih njivah popolnoma, večinoma pa polovico uničena. Sreča pri nesreči je le to, da je toča večini naše fare prizanesla in le omenjene vasi zadela. — Košnjo so ljudje skoraj dokončali, večidel v ugodnem vremenu, pa še polovico lanskega sena niso spravili. Črv in suša je slabemu pridelku uzrok.

(Toča) Od sv. Duha na Dolenjskem: Dan 3. julija je bil za tukajšnje okolice osodepolen dan. Debela toča je pokončala po polju nadepolno žetev, po vrtili sadno drevje in po goricah vinsko trto. Žalost pobija ljudem srca tembolj še, ker je letos tako lepo kazalo in obetalo dobre žetve. Kar je do polovice fare, so vsi pridelki uničeni, drugi manj; tudi je še nekaj vipških goric ostalo le malo poškodovanih. Ravno sedaj je že šesto leto, kar zsporedoma tukajšnje župljane obiskuje ta šiba, in še ni zaceljena rana lanske neizgode, že je vsesekana letos zopet druga še večja rana. Revščina se kaže čim dalje večja. Poljskih pridelkov se pridelala le prav malo, kajti že letos po timi so najboljši kmetje morali žito kupovati, drugi so pa še stradali. Letos kaže zopet taka in še hujska. Bog se nas usmili in prihrani nam vsaj to, kar je še sedaj ostalo!

(Ogenj) Iz Gorčice se nam poroča: V nedeljo dne 9. t. m. zvečer je zopet v Stobu gorelo. Pogoreli sta, hvala Bogu in pridnim ljudem, samo dve številki, ravno pod župniščem. Pogumni gasilci so vrlo branili farovška poslopja in jih tudi rešili. Ogenj je nastal v zelo slaboglasni bajti. Ognjegasci so jako hitro pr. hiteli na pomoč iz Domžal,

Mengša, Doba, Trzina in prav hvalevredno delali. Bog plačaj!

(Vipavske železnice) je komisija pregledovala. Določile so se sledeče postaje: Gorica, Bilje, Benče, Duruberg, Selo, Kodrovi, Žablje, Ustije in Ajdovščina. Zastopniki goriški so se izrekli, da sedanji načrt se ne vjema z načrtom, za katerega je Gorica obljubila podporo 100.000 gl., da tedaj ne bo izplačala obljubljenega prispevka k gradnji vipavske železnice.

(Strašni požari v Ameriki) so pretekli mesec skoro popolnoma uničili več novo prištih mest. Vsa škoda se ceni na poldrugi milijon dolarjev, zavarovalnina pa znaša samo 300.000 dolarjev. Komaj so udušili ogenj na jednom kraju, že se je pokatal na drugem, tretjem in četrtem kraju. — Pripoveduje se, da ste se dve Kranjci le tako rešili, ker ste pred ognjem v jezero rbežali.

(Toča) je dne 15. junija pobila po občinah pri Ljutomeru: Möravci, Malanedelja in Godémarci. Prirastki po vinogradih in njivah so vničeni. Tudi medljika ali „penospora“ se kaže po trsovu.

(Pomanjkanje učiteljev) čuti se po solah ob Dnu pri Pohorju zlasti po krajih: Marenberg, Sv. Ostald, Vazenica, Vuhred.

(Obrtniška šola v Ptuj) je iz državne blagajne dobila podpore 300 gl., iz deželne pa 150 gl.

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 5 gl. 40 kr., rž 4 gl. 20 kr., ječmen 3 gl. 60 kr., oves 3 gl. 50 kr., koruza 4 gl. 65 kr., proso 4 gl. 40 kr., hajdina 5 gl. 50 kr., krompir 2 gl., vse po hektolitr; 100 kilo sena 2 gl. 70 kr., slame 3 gl., nastelje 1 gl. 50 kr.

(Hmelj na Dunaju) po 50 kilo velja: Blago iz Zetza na Češkem mestno 120—125 gold., ono iz črnja 115—120 gl., ono iz okrožja 105—110 gl.; iz Ošav češke blago rdeče 85—90 gold., zeleno pa 70—75 gold. Poročilo prerokuje višjo ceno, ker starega blaga je že malo a nova žetev ne obeta obilnosti.

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. julija.

	zl. kr.		zl. kr.
Pšenica m. st.	8 46	Speh pevojen, kgr.	— 60
Reč.	6 80	Surovo maslo.	— 82
Ječmen.	6 —	Jajce, jedno.	— 2
Oves.	7 20	Mleko, liter.	— 10
Ajda.	10 —	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso.	6 —	Teleče.	— 50
Koruza.	6 —	Svinjako.	— 64
Krompir.	4 50	Koštunovo.	— 38
Leča, hekt.	14 —	Pišance.	— 30
Grab.	14 —	Golob.	— 17
Pšol.	10 —	Sen. 100 kgr.	— 57
Maslo, kgr.	— 96	Siama.	— 76
Mas.	— 70	Drva trda, 4 kub. mtr.	— 40
Speh sveč.	— 62	„ mehka.	—

Prilobnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 3. avgusta 1893 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj, 15. julija:	45,	43,	77,	34,	22.
Gradec, 15. julija:	7,	15,	82,	68,	41.
Lince, 8. julija:	80,	43,	69,	64,	4
Trst, 8. julija:	49,	26,	23,	85,	48.

VABILO

slavnosti stoletnice farno Koprivnik in nje
prvega duhovnega očeta Val. Vodnika

ki bodo

v nedelje dne 27. avgusta t. l.

Vspored:

1. Ob 10. uri dopoldne sprejem došlih čast. gostov na Koprivniku.
2. Ob 11. uri dopoldne cerkveni govor čast. gosp. Janeza Adamca, župnika grjanskega, in potem slovesna sv. maša, pri kateri poje bohinjski pevec.
3. Po sv. maši slavnostni govor g. profesorja Levca in odkritje spominske pisbe.
4. Skupni obed.
5. Popoldne ob 4. uri odhod na Boh. Bistrico.
6. V ponedeljek izlet k Savici. 347 3-2 1

Posebna vabila se ne bodo izdajala.

Obed oskrbi g. Matej Bevc, poštar in gostilničar na Boh. Bistrici. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, pošlje naj g. Bevcu vsaj do 18. avgusta 1 gl. 50 kr.

Slavnost se bo vršila ob vsakem vremenu.

K obilni udeležbi uljudno vabi

Odbor.

Indelovalca Kathreinove sladne kave dosedla sta razven obče priljubljenosti njihovega izdelka tudi pohvalno priznanje mnogih gospodov zdravnikov, kateri priporočajo to kavo kot zdravju jako koristno. Preje vdornučena navada, da je običajstvo prijavljavalo kavi zdravju škodljive primese, poizgublja se bolj in bolj, od česa se je privadilo izbiri Kathreinovi sladni kavi. — Sočasno v Karelavih topilnicah zdravnik priporočajo bolnim v kuhinjsko sladno kavo, pomekano s posnetim mlekom, ker pospešuje prebavljaje. Kathreinova sladna kava pripravljena je tako, da se kot navadna kava zmieta osir, kot primes uporablja ter postaja pravi. Leta je pravo zdravje pospešujoče živilo, katero naj bi uporabljala vsaka obitelj. Pri nakupovanju pa naj se zahteva le „Kathreinova sladna kava“, ker ponujajo v novjšem času ponarejene malo vredne izdelke.

Imenitna novost!

Izdelovalci strelovodov

naj se brzo preskrbe z zastopstvom najnovejših privlačnih ostij, katere razpošilja A. Friebe v Gradcu.

Popisi na zahtevanje zastoj. 71 1

Oznanilo. 355 3-1

Podpisanece naznanja s tem, da ima izdelovljeno

cerkveno uro

primerno za kako farno cerkev, in dve uri, primerni za kako podružnico. — Kdor bi jedno ali drugo potreboval, obrne naj se do njega s toliko naznanjenim naslovom.

Rad sprejema tudi popravila, ki spadajo v njega stroko.

Matiija Leonard,

izdelovatelj cerkvenih ur,

v Cerknici pri Rakaku na Kranjskem.

Jedino pristna Kneippova sladna kava bratov Oelz

v rdečih štirioglatih zavitkih
se dobiva v Ljubljani pri M.
Wagnerjevi vdovi in v vseh
špecijskih in konzumnih pro-
dajalnicah. 29-9

harmonij

Dobro obranjen 73 1

proda za 15 gl. Kneippova
man v Bevkah pri Vukovici.

Z najboljšim vpehom se rabi v mnogih klevih
vše nad 40 let pri pomanjkanji ješčosti,
slabem prebavljanju, v pridobitvi bolj-
šega mleka in v izdatnejši mori.

Kwizdova
Korneuburška
živinoređilna štupa
za konje, soroka in ovce
Cena štakljice 70 kr., štakljice 35 kr.

Dobiva
se v vseh
lekarstvih in
drogerijah države
Avstro-Ogorske.

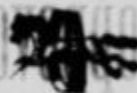
Glavno zalogo ima

Franz Ivan Kwizda,

c. in kr. avst. in kr. rumunski dvorni talgatelj,
lekarinar v Korneuburgu pri Dunaju.

Paziti je na varstveno znamko in na ime

**Kwizdova korneuburška
živinoređilna štupa.**

Izberno svojo zalogo

raznovrstnih voz

kritih in prostih

lieno in trpočno izdelanih priporočajo prečast. duhov-
3 ščini in sl. občinstvu

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po
niski ceni. 228 6-6

Učenca

sprejme v svojo prodajalnico Ivan Murnik v Kam-
niku. 3-2

Več o tem izve se pri imenovanem.

Kupite sloveče specialitete!

Od mnogih zdravniških avtoritet preiskusene in priporočane

Poppova svetovno znana ustna voda 50 kr., 1 gld., 1 gld. 40 kr. Najboljše sredstvo proti ustnim in zobnim boleznim, vspeh zagarčen.

Poppova zobna pasta v lončkih 70 kr., za čiščenje in ohranjenje zob in dlesna, (finejša in boljše kot v tubah).

Poppova aromatična zobna pasta, 35 kr., najboljše in najcenejše zobno čistilo.

Poppov zobni prašek 32 kr., naredi zobe svetlo bele.

Poppova zobna plomba 1 gld., s katero vsak sam lahko plombuje otle zobe.

Poppovo zeljiščno milo 30 kr., proti vsem kožnim boleznim.

Poppov vijolični soap 50 kr., trajno angleško milo s trajno vijolično vonjavo.

Poppovo solnčnično milo 40 kr., trajno, jako fino milo za gojitev kože.

Poppov Savon de Famille najizvrstnejša mila izdelana na francoski način, se za rodbinsko rabo posebno priporočajo. Komad 15 kr. V šestih različnih barvah in šestih jako prijetnih in močnih vonjavah, dvanajstotica gld. 1.60.

Poppovo rodbinsko transparentno milo močno se peneče, dolgo trajajoče milo izvrstne baše, komad 20 kr., dvanajstotica 2 gld.

Poppovo damarski parfüm gld. 2, modni parfüm.

Poppovo damarsko milo 60 kr., fino, lepo dišeče milo.

Poppovo damarska pudra gld. 2.50, najboljša nahajajoča se obrazna pudra.

Poppovo damarska toaletna voda gld. 1.30, ohrani svetlost in svežost polti.

Te specialitete prekašajo po finosti, lepi vonjavi, kakovosti in obliki vse podobne izdelke.

Poppova Coelogina Extrait gld. 2.60. Najboljša specialiteta elegantnega sveta.

(Nova orhidejska vonjava) 50 10-4

Poppova Veloutine-pudra 75 kr., najinejša francoska baša, brez svinca, se dobro prime, ne da bi barvala.

Poppova Eau de Quinine najboljša esenca za umivanje glave, krepi lasice.

Poppove najinejše milne vrste od 20 do 60, najinejše parfumske vrste od 50 kr. do gld. 2.50; najinejše pomade in cosmetiques od 10 kr. do 1 gld.

Sloveče toaletne specialitete dr. J. G. Poppa, c. in kr. avstr. in kr. grškega dvornega zalagatelja, na Dunaju, mesto, Bogenrgasse 2., prodajajo: V Ljubljani: G. Piccoli lek., W. Mayer, lek., J. Svoboda, lek., U. pl. Trnkóczy, lek., J. Grečl, lek., Ed. Mahr, parf. K. Karinger, V. Petričić, J. S. Benedikt; v Ormožju: J. Blažek, lek.; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lek.; v Kočevju: J. Braune, lek.; v Kranju: K. Savnik, lek.; v Krškem: Fr. Bömches, lek.; v Litiji: J. Beneš, lek.; v Metliki: Fr. Wacha, lek.; v Novem mestu: F. Haika, lek.; v Postojni: Fr. Baerich, lek.; v Radovljici: A. Roblek, lek.; v Škofljoki: J. Zenatti, lek.; v Trebnjem: J. Ruprecht, lek.; v Vipavi: A. Giuliano, lek. in vse lekarne, draguerije in parfumerije v Avstro-Ogerski.

Vzamejo naj se le dr. Poppa izdelki.

Zal. A. Solbring, Lipatja, Novomesto.

Načrt in obdelava C. Optiza.

Enajst oddelkov, obsevajajo:

I. Nemčija — II. Avstro-Ogersko — III. Švice
IV. Francija — V. Italija — VI. Belgija
in Holandija — VII. Švedsko in Norveško
VIII. Danijo — IX. Vel. Britanijo —
X. Španijo in Portugal — XI. Rusijo in
spodnje podonavsko države.

Popolno v 35 izdajah à 60 kr.

Dobi se v vseh knjigarnah. 78-69

Zgoščeni, kri čisteči

sarsaparilla-sirup

kateri prireja lekarnar J. Herbabny na Dunaju sestoji iz povsem neškodljivih rastlinskih snovi,

bito iz sokov sarsaparilla-rastline, priznane najbolj učinkajoče za čiščenje krvi. Ta sirup pospešuje slast do jedi, očišča kri, odstranjuje zabasanje, razkrojuje zaviltev jedila ter sploh okrepuje prebavila.

Cena steklenici 85 kr., po pošti 15 kr. več. 34 12-6

Vsaka steklenica ima varstveno znamko.

Ostrednja zaloga za provinco

na Dunaju, lekarna „zur Barmherzigkeit“

J. Herbabny-ja, 71, Kaiserstrasse 73. 75.

Dobiva se v največ lekarnah.

(58 5) V

Čikago!

k najznamenitejši

Kolumbovi svetovni razstavi

priporočajo vozne listke po najnižji ceni in najugodnejše sestavljene iz Ljubljane do Čikago in nazaj I. in III. razr. po gl. 245 I. in II. razred gld. 370 in višje.

mejnar. potov. pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani

Prospekti na razpolago. Ogledala za vožnjo prej ko prej.

Marija sedem žalosti

priporočila vreden molitvenik 63 (4)

Vezen v platno 80 kr., v usnje 90 kr., usnje z zlato obrezo 1 gld., v šagrín-usnje 1 gld. 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Dobi se pri J. Bonaču, knjigovezu v Ljubljani, in v Katol. Bukvarni.

Služba organista in cerkvenika

se odda v Stranjah (p. Kamnik)

Nastop službe o sv. Mikaelu. Ako zna prosilec primerno rokodelstvo, naj omeni. Postranski dohodek za poduk v zasilni koli ob zimskem času.

Več poto Janez Molj, tujnik.

75 1

2 zlati, 13 srebrnih
medalij.9 častnih
in priznanih listin.**Kwizdov restitucijski fluid**

voda za umivanje konj.

Steklenica velja 1 gid. 40 kr. a. v.

Vže nad 30 let s najboljšim uspehom v rabi v mnogih
dvornih hlevih, v znamenitejših zasebnih in vojaških
hlevih, okrepuje pred in ojačuje po velikih na-
porih, pri izpahnenji, otrplosti itd. ter ojači konja za
izredno težko vojnjo in tek.Dobiva se v lekarnah in prodajal. zdravilnih sredstev.
Pri nakupovanju pazi naj se na varstveno znamko ter
zahteva izrecno**Kwizdov restitucijski fluid**

Glavno zalogo ima

Franca Ivan Kwizda,c. in kr. avstr. in kralj. rumunski dvorni založ. okrož. lekarnar
Korneuburg pri Dunaju. 45 8-3**Mnogo tovarnarjev je**kateri rabijo **karbolinej** za varstveno sredstvo proti
vsakovrstnim mrčesom, gnilobi in trohnohi lesa, hišni
in zidni gnilobi; mokrim stenam i. t. d. Toda edini
Barthelov originalni združuje v sebi ona dva
karbolinej svojstva, katera stavimo
do takega varstvenega sredstva. Harati daje orehovo-ru-
javi plesk lesnim predmetom, katerim prisvaja 3 do 4 letno
daljno trajnost. Prospekt zastoj. 38 (10-8)**Vsak poskus** jamči trajno naročevanje. 5 kilo poštni za-
boji 1 gl. 30 kr.Glavno zalogo ima **tvrdka BRATA EBERL**
v Ljubljani.

Mali troški, velik uspeh in dobiček.

Mihael Barthel in drug, Dunaj, X., Kepplergasse 20,
Ustanovlj. l. 1781.

Občuje se slovensko pismo in ustno.

Zdrav, čvrst

66 2-2

dela veekamossek in zidar ob jednem, dobi celoletno,
trajno delo v tovarni blizo Ljubljane.

Natančneje pové upravništvo „Domoljuba.“

POVESTI

IV. zvezek:

Andrej Kalanizšel je ravnokar ter se dobiva komad
20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški
Bukvarni in Tiskarni v Ljubljani.
— Tudi III. zvezek je še v zalogi.

Ivan Kregar

izdelovatelj cerkvenega orodja

v Ljubljani, Poljanska cesta 8
(poleg Alojzjevišča) 74 1

se priporoča prečastiti duhovščini, slav.
cerkvenim predstojništvom in cerkvenim
dobrotnikom v najstanonejšje in točno
izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode

iz zlata, srebra ali druge kovine
po uzorih ali lastnem načrtu

Za izvršeno blago pošlje dobro, varno
zavita poštnino prosto. 211 20 52-27

**Vsi stroji za kmetijstvo
vinarstvo in moštarstvo!**

Mlatilnica, vitla, trileuro
čistilna mlinca za žito
reznalnice za hrmo
Avtomatični
aparati proti porosopari
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje
predmete za kmeti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpisila v največjih, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ
2/2 Praterstrasse Nr. 78. 78

Spete izdelovalci kmetijskih in vinarskih strojev in moštarskih
predmetov prosto.

Najkvalitetnejši papirji. — Zametva. — Stroji se daje na posojilo.
Če se ne more zadržati! Predgovorjem ustrezni papirji!

Zaupni mož v vsaki fari. Velevalno, že četrti stoletja ob-
stoječe, povsod izvanredno za-
upanje in spoštovanje vživajoče
denarstveno podjetje (poročitveni
zaklad znaka 66 20 milijonov
kron), čegar glavni sedež je na
Dunaju, koje je cesarsko kraljevo
privilegirano ter je pod vrhovnim
nadzorstvom visoke c. kr. drž.
vlade in čegar vsestransko priz-
nano blagonsno delovanje se
razteza po vseh pokrajinah naše
avstrijske domovine, pooblašča v
vsaki fari po jednega **zaupnega**
moža s nalogo pospeševati večje
razširjenje tega podjetja v dotič-
nem kraju. 43 (10-7)Razumno, žislano in v denar-
stvenem obziru popolno zaupanje
vživajoče osebe, koje si želijo
pridobiti vedno rastoči postranski
zaušek za mnogo let, blago-
volijo naj pod znakom „201.91.
Graz postlagernd“ več poizvedeti.

Podfosfornasto-kisl apneno-železni sirup

priloga lekarničar Julij Herbabny na Dunaji.

Ta že 22 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolje priznani in priporočani prsni sirup rastaplja alica, upokanjaje kašelj, pomanjšanje pti, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prilagajajoči obliki, je jako koristno za naraščanje krvi, raztopljive fosforno-apnane soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo naraščanje kostij. Cena steklenici Herbabnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gl. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. (Polovičnih steklenic ni)

te serej vselej izrečno Herbabnyjev apneno-železni sirup. Pazí naj se tudi na to, da je sraven stojiča oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati miti z nižjo ceno, miti z druzimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe!

83 6-10

Ostrednja razpošiljalnica za provinco: na Dunaju, lekarna „zur Barmherzigkeit“ JULIJA HERBABNY-ja, Neubau Kaiserstrasse 75. Prodajajo ga gospodje lekarničarji: v Ljubljani: J. Svoboda, Gab. Plesch, I. Bald pl. Trnkoczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupferschmid, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner, G. Prodán, A. Schindler, Ant. Mizsam, lekarničar F. Prodán, M. Mizsam, drog.; v Brezovi: A. Ruppert; na Sovodjem (Gmünd): E. Müller; v Celovcu: W. Thurnwald, P. Birnbacher, J. Kometter, A. Egger; v Novem mestu: A. pl. Sladoviz; v Št. Vidu: A. Reichel; na Trbiču: A. Slagl; v Trzinu: E. Zanetti, A. Suttina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Leutenburg, P. Prendini, M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Črnomlju: J. Blažek; v Velikoveni: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Huth.

Najnižje cene

Prevolčke Papravila

L. Mikusch,

tovarna dehtikov,

Ljubljana, Mešič trg 1A.

Skrlno

Največji izbor

France Čuden preje Oeba

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11

priloga slavni oblinstvu, posebno preb. duhovščini največje svoje zalogo zlatih, srebrnih in nikelnastih

švicarskih žepnih ur

po najnižjih cenah, vsakovrstnih

stenskih ur in ur budilnic

verifio, prstanov, uhajev in vseh v to stroko spadajočih predmetov.

Popravila izvrši točno in natančno, pošna naročila preskrbuje hitro. — Cenike pošilja brezplačno po pošti, v istih popisane so natančno ure in je omogočen čas jamečenja za trajnost in trpežnost blaga. — Zamenjuje stare ure in druge stvari. 28 (20-10)

Zamenjavam tudi stare srebrne ure. 25

Gospodu lekarnarju Piccoltu

„pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Podpisani jutljamo s tem, da smo po Vas pripravljeno „tinkturo za želodec“ uporabili in nje zdravilno moč za želodec in ostale prebavne organe izkusili.

Na podlagi tega priporočamo to delujoče domače zdravilo vsakemu, ki bi je utegniti potrebovati.

Peter Studenaz, župnik, Canfanaro, Istra, 1891. — Mihael Bogulin, župnik Ajdovca, 1891. — Josip Čornka, župnik, Vuhred, 1891. — D. Ivan Gabrielič, župnik, Gallignana, Istra, 1891. — Ivan Selec, župnik, Sv. Martin pri Albion, Istra, 1891. — D. Anton Usmiani, kooperator in katehet, Rogosnica pri Sebeniku, Dalmacija, 1891. — D. Caproni, župnik in dekan, Levico, Tirolsko, 1891. — Ferdo Sablj, župnik in kanonik, Ravnanora, Hrvaško, 1891. — F. Bencoli, župnik, Dražgoše, Kranjsko, 1891. — Jurij König, župnik Na Vinici (Weinitz), Kranjsko, 1891. — D. Luka Raičević, kaplan, Glurich, Perasto, Dalmacija, 1891. — Avgust Zagar, župnik, Kupjak, Hrvaško, 1891. — Štefan Jenko, vikar, v Podkrajah, Hirska Bistrica, 1892. — Josip Medunar, kanonik v Novem mestu, Kranjsko 1892. — Anton Vodral, kaplan v Lischau pri Budejevicah, Češko, 1892. (527)

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je

Kathreiner-jeva Kneipp-a sladna kava

z okusom navadne kave. Ta kava daje to nedosežno prednost, da se škodljivemu vživanju napovedane ali s surrogati pomene navadne kave lahko odrečemo in dobimo okusnejšo, pri tem pa še zdravljšo in redilnejšo kavo. — Neprekosljiva kot dodaja navadni kavi. — Ponaredbe se skrbno izogibaj. — 1/2 kilo 25 kr. — Dobiva se povsod.

Pristno samo v belih zavitkih s podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko. 10 (24 13)

Seb. Kneipp

Izdajatelj: Dr. Ivan Jazetič.

Odgovorni urednik: A. Kelen.

Tiska „Katholika Tiskarna“

lčo se stanovanje

priglasno za prodajalnice blizo farne cerkve. Ponudbe opravilstvu tega lista 51 6-5

Olzova kava

priznane najboljša in najzdravnejša dodaja kavi se dobira v glavni zalogi za Kranjsko pri M. Wagnerjevi vdovi v Ljubljani, in v vseh špecerjskih in konzumnih prodajalnicah.